

Izskanējuši Maija dziedājumi

Artūrs Ločmelis

Kubulos. Arī šogad aizvadītais mēnesis daudzviet Balvu novadā aizritēja Maija dziedājumu zīmē – ap divsimt gadus senā tradīcijā, kad ticīgie pulcējās pie brīvdabas krucifiksiem, lai vienotos kopīgām lūgšanām un dziesmām par godu Dievmātei. Vienlaikus tā ir viena no spilgtākajām tautas dievbijības izpausmēm, kas iekļauta arī Latvijas kultūras kanonā un krietni retāk sastopama citviet Latvijā, bet īpaši raksturīga Latgalē. Ar nenogurstošu spar un katru dienu Maija dziedājumi notika arī pie krucifiksa Kubulu ciema centrā, kuru pēc pagasta iedzīvotāju lūguma uzcēla 2006.gada pavasarī, to iesvētīja nu jau mūžībā aizgājušais prāvests Jānis Bārtulis, bet 2020.gadā krucifiksu atjaunoja. “Katru gadu esam līdzīgā sastāvā. Protams, kādā reizē mūsu pulciņam pievienojas vēl kāds cilvēks, citkārt kāds nevar ierasties, bet Maija dziedājumi notiek katru dienu. Bet vai šī tradīcija saglabāsies arī nākotnē? Kamēr mēs, dāmas labākajos gados, esam šai saulē, tad pilnīgi noteikti! Redziet, mūs savulaik mammas aiz brunčiem ņēma un mācīja būt dievbijīgām, bet tagad... Nu nav arī tā, ka gados jauni cilvēki vispār nenāk un nevienojas kopīgām lūgšanām. Un vai tad, esot tik skaistam krucifiksam, jaunākā paaudze šo tradīciju var aizmirst un neturpināt? Turpinās, vienkārši katram vecumam savs raksturs. Jaunībā dienas aizrit krietni straujākā ritmā, darot daudzus ikdienas pienākumus,” spriež Maija dziedājumu sievas no Kubuliem, kurām netrūkst gan pamatīgas humora dzirksts, gan arī apņēmības vēsturisko Maija dziedājumu tradīciju augstā godā turēt vēl ilgi jo ilgi!

Attēlā (no kreisās puses): Anita Romka, Anita Gaile, Tekla Kozlovska, Nellija Liebārde un Maruta Ozola.

Foto - A.Krisanovs

Nākamajā
Padugumā

● Skanošā sestdiena Viļakā
Dziesmu un deju svētku
ieskaņas lielkoncerts

● Ciemojas lauku
saimniecībās
Pārsteigumi klasesbiedriem

Rugājos tiksies izpilddirektori

2.jūnijā Rugāju tautas namā Latvijas pašvaldību izpilddirektori spriedīs par publiskiem iepirkumiem, tostarp, kādas ir aizliegtas vienošanās, to pazīmes iepirkumos un kādi ir konkurences veicināšanas aspekti.

Ainavu tūre Īdeņā

3.jūnijā no plkst. 10.00 līdz 16.00 Īdeņas “Zvejniekos”, Nagļu pagastā, Rēzeknes novadā, notiks ainavu tūre “Lubāna ezera putni un Īdeņa”, kur ikvienam interesentam būs iespēja piedalīties pārgājienā pa Lubāna ezera Austrumu dambi, kur varēs vērot putnus un klausīties stāstos par ezera vēsturi. Tūres noslēgumā “Zvejniekos” plkst. 15.00 muzicēs Dekšāres pagasta vīru kopa “Kūzuls”. Visi tūres dalībnieki bez maksas tiks cienāti ar gardu vegānu zupu, plātismaizi un morsu.

Īsziņas

Spriedis par Latvijas lauku ilgtspēju

No 14. līdz 16.jūnijam Ērgļu saietā namā, Madonas novadā, uzņēmēji un pilsoniski aktīvi lauku attīstības entuziasti, kā arī iniciatīvu īstenotāji no visas Latvijas aicināti piedalīties 6. Latvijas Lauku kopienu parlamentā. Kopienu parlamenta mērķis ir iepazīstināt ar jaunām metodēm un sekmēt rīcības maiņu lauku reģionu viedās attīstības virzienā.

Piemīņas pasākums Litenē

14.jūnijā Balvu novada politiski represētie tiek aicināti piedalīties komunistiskā genocīda upuru piemiņas pasākumā Gulbenes novada Litenē. Pieteikšanās pa tālr. 26552405 līdz 10.jūnijam.

Nedēļas jautājums

Ko gaidāt no jaunievēlēta Valsts prezidenta Edgara Rinkēviča?

Edgars Gabranovs

gadījumā, lai veicas!

INESE no Balviem: – Nebija tādas kandidatūras, kuru patiesi gribētos redzēt prezidenta amatā, tomēr, ja Saeima šādu lēmumu pieņēma, tas mums ir jāakceptē. Levītu tauta nepieņēma, viņš, šķiet, ar tautu neatrada kopīgu valodu. Jābūt lepnam par savu valsti, sirsniņai jādeg par savu darbu. Ja liesmiņa būs, tad arī zinās, kas un kā jādara. Ikvienā darbā, ja nav degsmes, pozitīvs rezultāts nav gaidāms. Jebkurā

ELMĀRS no Balviem: – Ko gaidīt? Patiesi nezinu. Katram savs darbs ir jāpilda godprātīgi, tad arī neizpaliks apmierinošs rezultāts. Rinkēvičs tautai ir zināms kā politiķis. Īpaši pārsteigumi, visticamāk, nav gaidāmi. Vai prezidents jāvēl tautai? Ir bažas, ka mēs ievēlētu kādu daudzrunīgu solitāju, kurš skaisti izklāstītu savas domas, bet darbi tam nesekotu. Tad, kad emocijas sit augstu vilni, nav izslēgts, ka ievēlētu pat kādu hokejistu.

LĪVA no Alūksnes: – Nav ne jausmas, kurš no kandidātiem bija labāks, kurš nē. Politika mani neinteresē, tāpēc paļaujos uz tautas kalpiem. Jā, no visiem bijušajiem prezidentiem vislabākā bija Vaira Viķe-Freiberga, kurai tauta uzticējās, viņu cienīja. Domāju, ka prezidents jāvēl tautai. Tā, manuprāt, būtu godīgāk. Nebūtu liela bēda arī tad, ja ievēlētu kādu populāru cilvēku, kurš ar politiku nav saistīts. Man vēl jāgaida, kad pirmo reizi varēšu iet balsot.

INESE no Vectilžas: – Noskatoties intervijas, jāsecina, ka Rinkēvičam labi veicās, atbildot uz žurnālistu ne vienmēr ērtajiem jautājumiem. Varbūt viņš patiesi būs labs prezidents, kaut gan cilvēki mūždiem ir ar kaut ko neapmierināti. Viņš pārzina vairākas valodas, ir profesionāls politiķis un diplomāts. Manuprāt, prezidents tomēr būtu jāvēl tautai. Parasti balsoju par tiem cilvēkiem, kuri ir pazīstami, un, kā mēdz teikt, nav no gaisa nokrituši.

MADARA no Ventspils: – Godīgi sakot, man ir vienalga, kurš ir prezidents. Atliek vien novēlēt, lai viņam darbos veicas, lai pietiek izturības. Lidzināties Vairai Viķe-Freibergai nav iespējams un tas arī nav vajadzīgs. Katrs cilvēks ir individuāls, mēs nevaram būt visi vienādi – visus pēc vienas cepures nolikt nevar. Otro gadu dzīvoju Balvos. Nereti Latgali noliek otrajā plānā. Tam nepiekritu, jo man šeit dzīvot patīk, šeit ir mājīgāk.

nepiekritu, jo man šeit dzīvot patīk, šeit ir mājīgāk.

MANA NEDĒĻA

Svētdien nakti atgriezies no ekskursijas pa Lietuvu, kur jau trešo gadu braucu kopā ar Lucijas Jermačānes dejotājiem un viņu Preiļu draugiem un esmu gandarīta par redzēto. Trīs dienās apmeklējām gan dzintara muzeju, gan kuršu kāpas, gan delfināriju, gan Raganu takas ar Lietuvas koktēlnieku darbiem, Babilonas parku, baudījām lietuviešu nacionālo ēdienu cepelīnus, jūru, dabu un skaisto laiku. Atceļā dzīvojam līdz hokeja kaislībām. Pusnakti saņēmu ziņu no vienas audzēknes mātes, ka pirmdienā būs brīvdiena. Domāju, – joks! Taču no rīta zvanija arī skolas vadība, ka uz darbu nav jāiet, jo visā Latvijā ir svētku brīvdiena. Jāteic, pēc ekskursijas atpūta tīri labi noderēja, – padarbojos dārzā, paravēju, iestādīju puķes, jau iestādīto aplēju. Turklāt mazdēliņam pirmdienā vēl bija četrus gadu jubileja. Trešdien paspēju gan savu audzināmo 2.klasi pavadīt vasaras brīvdienās, gan paspēt un padziedāt divos bērnu dārzos izlaidumos Tilžā un Vectilžā. Ceturtdien un piektdien ievilku elpu pēc skolas burzmas, taču darāmā vēl daudz – jāraksta pašnovērtējums, jāsakārto dokumentācija, jānodod visas atskaites par mācību gadu.

DAIGA JĒKABSONE, Tilžas pamatskolas skolotāja

No vēstulēm

Latvijas hokeja izlasei

Lai vingrums un spēks
Palīdz uzvarēt,
Sirdi silda degsme
Un allaž pavada veiksmē!
Lai vienmēr lepnums un spēks
Latvijas vārdu nest
Plašās pasaules ārē
Un jau sasniegt allaž pārspēt!
Drosme, prasme un gods,
Grūtības pārvarot,
Jūs nekad nepamet,
Pie jaunām uzvarām ved!

NAURIS GEKIŠS

Kas ietekmēs mazumtirgotājus?

Aizvadītā gada ekonomiskie izai-cinājumi ir sašūpojuši mazumtirdz-niecības nozari, pārtikas cenām sasnie-dzot iedzīvotāju algām neatbilstošus augstumus. Līdz ar inflācijas straujo kāpumu, Eiropas Centrālā banka (ECB) ir pacēlusi arī procentu likmes, kas vēl vairāk ietekmē ne tikai patērētāju iepirkšanās paradumus, bet arī mazum-tirgotāju rīcību, reaģējot uz izmaiņām ar preču un pakalpojumu cenu celšanu. "StrongPoint" Baltijas mazumtirdz-niecības forumā tika spriests, ko darīt, atrodoties šo trīs pušu ielenkumā – inflācija, procentu likmes un izmaiņas pircēju paradumos, – kādas pārmaiņas mazumtirgotāji var gaidīt nozarē un kā uz tām labāk reaģēt?

Ekonomiskās prognozes – piesardzīgi optimistiskas. Inflācijas straujais kā-pums Baltijas valstīs ir bijis visievēro-

jamākais Eiropā, brīžiem pārsniedzot pat 20% atzīmi. Lai mazinātu inflācijas kāpumu, tika pieredzēts arī līdz šim straujākais procentu likmju kāpums, maijā sasniedzot pat 3,75%. Par spīti skaudrajai aīnai, jaunākais varētu būt aiz muguras, forumā norādīja bankas "Citadele" ekonomists Mārtiņš Āboliņš. Jau tagad ir vērojams neliels, bet stabils inflācijas kritums, un paredzams, ka arī procentu likmju kāpumam tuvojas beigas. Taču, atšķirībā no pasaules un Eiropas tendencēm, Latvijā pārtikas cenām vēl nav novērojams kritums. Vien-laikus iedzīvotāju pirktspēja joprojām saglabājas stabila, apjomiem nesama-zinoties, bet arī neaugot inflācijas dēļ.

Pircējs mainās, lai maciņā naudas pietiktu visam. Ekonomiskā turbulence ietekmē arī iedzīvotāju paradumus. Satraukums par kara sekām, komunālo maksājumu, kā arī pārtikas cenu kāpumu ir redzams patērētāju uzvedībā un pirktspējā, liecina "NielsenIQ" pētījuma dati. 90% aptaujāto nenoliedzami apgalvo, ka cenas par precēm un pakalpojumiem ir kāpušas, savukārt trīs ceturtdaļas (75%) iedzīvotāju ir norādījuši, ka viņu vajadzības un preferences ir mainījušās. Tā rezultātā Latvijas pircēji piekopj dažādas taupīšanas taktikas – 85% pērk vairāk ar atlaidēm, 73% pērk tikai nepieciešamās preces, bet 67% izvēlas lētākus zīmolus. Var secināt, ka taupīšanas no-lūkos lielākoties zūd lojalitāte vienam konkrētam zīmolam, bet daudz nopiet-nāk tiek ņemta vērā konkrēta produkta tā brīža cena, tāpēc mazumtirgotājiem,

lai noturētu pircēju lojalitāti, ir jākon-centrējas uz pievilcīgiem piedāvā-jumiem un akcijām. Izvērtējot inflācijas, procentu likmju un pircēju paradumu maiņas ietekmi uz uzņēmuma darbību, mazumtirgotājiem ir jāturpina pār-domāt savu resursu izmantošana atbilstoši mērķu sasniegšanai. Pircēju kritiskā cenu vērtēšana ir galvenais motivators, lai pārdomātu mērķētu cenu politiku un akciju izvietojumu komunikācijas kanālos un iepirkšanās zālēs.

BAIBA VĒSMA

Atdodu tev

Savu mīlestību es atdodu tev,
Lai kā saules gaisma tā sasilda tevi,
Un es nelīdzu vairs neko sev,
Garām iespējas skrien kā lapas, ko nes vēji...

Es tevi apbērtu kā balts ķiršu koks
Ar ziedlapām manas mīlestības krāsā,
Ja vien brīnums tāds būtu man dots,
Bet es spēju kaisīt vien kvēlošas vārsmas...

Tā kā ogles, kas sasildīt spēj,
Lai tevi silda vārsmas šīs,
Kad ķirsim pēdējās lapas noraus auksts vējš,

Tās kā siltas ogles tu paņem sev līdzī...
Es vēlētos kļūt par sildošu gaismu
Un tevi glāstīt kā saules stārs,

Kā zvaigzne, izdegot lēni, es sevi izkaisu,
Ziedlapās baltās kā ķirškoka zars...

NAURIS GEKIŠS

Sūtiet mums vēstules arī elektroniski: vaduguns@apollo.lv

Automātiskais atbildētājs
64520961

Hallo!

"Kāpēc mums viss jāuzzina no avīzes? Runāju par 26.maija sapulci daudzdzīvokļu namu Ezera ielā 40 un Ezera ielā 42 iedzīvotājiem. Dzīvojam pretējā mājā, Ezera ielā 41, un uzskatām, ka arī mūs bija jāauzicina uz šo sapulci, jo laukums, kur plāno būvēt jauno katastrofu centru, atrodas tieši pāri ielai, aiz nepabeigtās 5-stāvu mājas. Kāpēc nejautāja mūsu domas? Ir labi, ka beidzot ugunsdzēsējiem būs jauna ēka, jo šī jau sen ir nolietojusies, turklāt jaunie glābēju transportlīdzekļi ir krietni lielāki par vecajiem un iebraukšana boksos bez vārtu pārbūves nebija iespējama. Protams, viņi līdz šim visu ir atrisinājuši un

strādā, kā pieklājas, malači! Arī Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienestam šobrīd esošās telpas un auto novietne, no malas raugoties, nešķiet piemērota. Par citu iestāžu pārvietošanu varētu diskutēt. Tomēr nepabeigtas jeb ekspluatācijā nenodotais 5-stāvu nams ir kaut kas "unikāls", par ko tuvējo māju iedzīvotāji sūdzas gadiem. Tur saaug zāle, garāka par cilvēku, mūždien lien jauni krūmu pušķi, līdz ar to bailes par domāt, kas tur dzīvo... Ne tikai ērces, bet noteikti arī čūskas, ko Ezera ielā pēdējos gados redzam ik vasaru, jo nama īpašnieki ne visai rūpīgi kopj teritoriju ap savu īpašumu," darīja zināmu kāda iedzīvotāja.

"Priecājos ik piektdienu, saņemot "Vaduguni", 2.lappuses rubrikā "No vēstulēm" lasīt iesūtīto dzeju, bet jo īpaši paldies Naurim Gekišam par vienmēr trāpīgajām dzejas rindām gan saistībā ar notiekošo valsti, gan aktualitātēm sabiedriskajā dzīvē, gan, protams, mīlestību, kas viennozīmīgi ir vissvarīgākā, jo, kā teicis I.Ziedonis, "bez mīlestības viss ir maza...". Labprāt lasu arī citu autoru iesūtītās dzejrinādas un apbrīnoju šo cilvēku prasmi izteikties tik lakoniski un kodolīgi, turklāt tā, ka uzrakstītais aiziet līdz kaulam," laikrakstam pastāstīja kāda zvanītāja.

Par prieku sev un citiem

Top funkcionāla dizaina priekšmeti

Maruta Sprudzāne

Viņa sev iekārtojusi studiju, kurā top skaistas lietas. Tur ļauns ienākt visiem, kurus interesē paskatīties vai arī redzēt un pie reizes iegādāties kādu pārsteigumu dāvināšanai tuviniekiem. ELITA EGLĪTE pārsteidz ar savu radošo izdomu un talantu, jo viņa ir māksliniece, keramiķe.

Elita dzīvo un strādā Balvos. Jau labu laiku viņa ir arī skolotāja, strādā mākslas skolā un māca bērniem keramiku un veidošanas pamatus, arī zīmēšanu un gleznošanu. Pati piedalījies radošo darbu izstādēs, vairākkārt bijusi keramikas darbnīcas vadītāja dažādos projektos. Elita savulaik ieguvusi keramikas meistara apliecinājumu.

Izskatās, ka prasmīgo roku talants ir iedzimts un nāk līdzīvi viņu dzimtas ļaudim. Visi mājas cilvēki gadu gadiem bijuši amatnieki. Elita piesauc vectēvu, kurš darbojies kā galdnieks, arī tēvs bijis galdnieks un darbojies ar koku, un arī viņa pati ir māksliniece. Elita Eglīte darbojas ar mālu, un viņas rokās top svečturi, vāzes, trauki, taču viņas talants izpaužas arī zīdā un porcelāna apgleznojumos, adījumos, filcējumos, pērļu izšuvumos. Pati uzsver, ka noteikti nav uzskatāma par ražotāju, jo jūtas kā māksliniece un darbojas par prieku sev. Ja viņas darbus redz un priecājas citi, gluži sveši cilvēki, tad Elitai ir vēl lielāks gandarījums.

Elitas darbi apskatāmi ne tikai viņas mājas studijā, bet arī "Azotē". Dažreiz viņa aizbrauc uz kādu lauku tirdziņu. Keramiķes

roku veidojumus varētu raksturot kā funkcionālā dizaina priekšmetus. Tas nozīmē, – viss, ko viņa rada, domāts praktiskam pielietojumam. Krūzītes, šķīvji, bļodas, svečturi, kotlešu trauki, vāzes... Māksliniece gatava uzklaust arī konkrētas vēlmes un centīsies tās īstenot.

Viņas darba telpā novietota palielā mufelkrāsns, iegādāta ar projekta atbalstu. "Esmu ļoti apmierināta, krāsns darbojas labi, taču skaisti sanāk arī elektrības rēķini. Ja kāds cilvēks domā, kāpēc konkrētajai, manis radītajai lietai ir cena, kas, viņaprāt, stipri par lielu, varu visu smalki izstāstīt. Proti: vispirms nopērc mālu, kaltē veidojumu divas nedēļas, tad liec krāsni un dedzini sešas stundas, tad ņem ārā un liec glazūrā, tad atkal krāsni... Atzīstu: mans hobijs ir dārgs prieks," skaidro Elita.

Elita strādā ar divu veidu mālu – Latvijas pelēki melno mālu un spāņu balto. Šo izejvielu viņa pērk. Nākotnes plānos keramiķei ir doma izmantot akmens masu, jo keramikas veidojumus ietekmē temperatūras svārstības un āra apstākļos priekšmeti bojājas.

Darba studija mājās. Elita Eglīte savu studiju iekārtojusi Balvos, dzīvojamās mājas telpās, ierādot vietu gan praktiskajam darbam, gan ciemiņu uzņemšanai. Studija tiks vēl papildināta, lai ciemiņu uzņemšana notiktu vēl raitāk. Pie sienas redzamās gleznas arī ir mākslinieces roku darbs.

Foto - M.Sprudzāne

Cilvēki ir dažādi. Vieniem tas šķiet dārgi, bet citi cenu neskatās vispār. Jo ir cilvēki, kuriem patīk dārgas lietas pašas par sevi un patiesībā viņi pērk cenu. Bet vietējie nav tik turīgi ļaudis, un cenas ir demokrātiskas.

Skaisti un praktiski. Keramiķe rada priekšmetus, kas priecē acis un kas vienlaikus noder arī sadzīves vajadzībām.

Foto - M.Sprudzāne

Vasaras brīvdienas sagaidot

Mācību gada noslēguma piedzīvojumi

Ingrīda Zinkovska

Tas, ka mācību gada noslēgumā notiek skolēnu pārgājieni un ekskursijas, gadu gaitā jau kļuvis par tradīciju. Ja rudenī un ziemā skolēni cītīgi apmeklēja skolu un centīgi apguvuši zinības, tad pavasarī un mācību gada noslēgums ir laiks piedzīvojumiem.

"Ja citas klases devās tālākās ekskursijās ar autobusu vai izmantoja kultūrizglītības programmas "Latvijas skolas soma" sniegtās iespējas, tad mana audzināmā klase, kurā ir desmit puīši un tikai četras meitenes, izvēlējās doties izbraucienā ar velosipēdiem uz Svātūnes ezeru Baltinavas novadā," teica Baltinavas vidusskolas skolotāja Lilita Kūkoja, kura ir audzinātāja apvienotajai 5. un 6.klasei. Audzinātāja atklāja, ka zēni apmeklēja Pasaules čempionātu hokejā, tādēļ nebija zaudējuši sportisko un pozitīvo noskaņojumu. Kā tas notika? Kā skolēni no laukiem nokļuva Pasaules čempionātā hokejā Rīgā? Skolotāja pastāstīja, ka e-klasē bija izsludināta akcija "Brauc ar klasi", kur biļete uz čempionātu skolēniem maksāja 12 eiro. "Jābrauc!" izlēma klases zēni, un skolotāja viņiem pievienojās. "Man tas bija otrais pasaules čempionāts, bet bērniem – pirmais. Viņi nebija bijuši "Arēnā Rīga". Hokeja spēle, līdzjutēji, kuri ar saviem saukļiem uzmundrināja komandas, viņiem ļoti patika. Daudzas skolas bija izmantojušas akcijas piedāvājumu, lai apmeklētu Pasaules čempionātu hokejā," secina audzinātāja. Otrajā spēles puslaikā skolēniem no Baltinavas radusies iespēja pārsēsties VIP zonā, kur bijušas brīvas vietas, un viņi sēdējuši pie pašiem hokeja laukumu atdalošajiem bortiem, kur labi varējuši redzēt hokejistus. Skolēni bija iegādājušies biļetes uz hokeja spēli Norvēģija – Slovākija, jo biļetes uz spēlēm, kur cīnījās Latvija, bija izpārdotas un, protams, dārgas, tādēļ skolēniem netika piedāvātas. Arī biļetes uz Kanādas – Norvēģijas spēli bija izpirktas, tādēļ viņi izvēlējās citu spēli.

"Sākumā mēs it kā jutām līdzīvi norvēģiem, tomēr mums tuvāka valsts. Arī daudzi latvieši strādā Norvēģijā. Taču, kad

Kopbilde. Klases kolektīva kopbilde ar audzinātāju Lilitu Kūkoju velobrauciena laikā.

Foto - no personīgā arhīva

pārsēdāmie VIP zonā, kur sēdēja slovāku fani, būtu nekorekti izrādīt simpātijas norvēģiem. Bērni vēl pie Svātūnes ezera atcerējās Slovākijas komandas līdzjutēju saukli, kas ir kaut kas līdzīgs mūsu "Sarauj, Latvija!". Domāju, arī lauku skolēniem vajag izjust spēles gaisotni. Un akcija bija ļoti izdomāta," secina skolotāja.

Sportiskās aktivitātes bērni turpināja arī pie Svātūnes ezera, cepa šašliku, atpūtās un citādi pavadīja laiku, kas bija saulains un jauks. Arī velobrauciens bērniem bija izturības pārbaude.

Velosipēds – tas tik ir braucamriks! Velobrauciena laikā no Baltinavas līdz Svātūnes ezeram un atpakaļ bērni pieveica 22 kilometrus, plus vēl gūstot labas emocijas. "Vienam no skolēniem uz velosipēda bija pat kilometru skaitītājs," pastāstīja audzinātāja.

Foto - no personīgā arhīva

Vēsturiski fotomirklī

Latvijas hokeja bronzas pavasaris

Tas nu ir noticis! Latvija bronzā iekaļ vēsturi! 2023.gada Pasaules čempionāts hokejā, kas notika Rīgā un Tampērē, vainagojās ar mūsu puīšu triumfu – godam izcīnītu 3.vietu un bronzas medaļām. Latvieši rādīja varonīgu cīņu katrā spēlē, kas vainagojās ar Latvijas hokeja vēsturē vēl nebijušu rezultātu. Latvija uzvarēja ne tikai grupas turnīrā komandas, kas spēku ziņā ir līdzvērtīgas, bet arī hokeja varenos – Šveici, Zviedriju, ASV, parādot, kura ir hokeja lielvalsts! Hokeja lielvalsts – Latvija! Apsveicam mūsu puīšus ar uzvaru un pateicamies par svētkiem, ko viņi mums visiem sagādāja!

Arī mūsu hokeja fani ir paši labākie!!! To zinām mēs un to zina visa pasaule. Droši vien šogad nebija tāda Latvijas iedzīvotāja, kas nesejoja līdz mūsu hokejistu varonīgajai cīņai, atverot jaunu lappusi Latvijas hokeja vēsturē! Fani fanoja pie televīzijas ekrāniem, viedierīcēs – telefonos, datoros, planšetēs, turklāt visur – gan mājās, gan pie dabas, gan krodziņos, gan lidmašīnās, gan klātienē “Aarēnā Rīgā”, gan laukumā pie “Arēnas Rīga”, gan Tampērē (Somijā).

Hokeja fani no Lazdukalna. Lazdukalns ir slavens ar savu hokeja komandu, sīvajām cīņām hokeja atdzimšanas pirmsākumos Balvu novadā, kas notika tieši uz Lazdukalna hokeja laukuma. Foto no kreisās – Oskars Leons, Sandris Spridzāns, Dainis Maslovskis, Guntars Leons, Alberts Leons. 20.maija vakarā vīri sanāca kopā, lai skatītos hokeju ārā uz TV lielā ekrāna, jo laika apstākļi tam bija kā radīti, un baudītu Latvijas uzvaru pret Kazahstānu (7:0)!

Sagaidot hokejistus. 29.maijā, kad valdība dažas minūtes pirms pusnakts šo dienu noteica par svētku dienu, tātad brīvdienu, vairāki tūkstoši Latvijas valsts iedzīvotāju, tostarp balveniešu, devās uz Rīgu, lai pie Brīvības pieminekļa sagaidītu Latvijas hokeja izlasi, kas todien ar izcīnītajām bronzas medaļām ieradās no Tampēres. Sagaidītāju vidū bija arī balvenietis, kurš šobrīd dzīvo un strādā Rīgā, Oskars Gabranovs ar draudzeni Sindiju (skat. foto priekšplānā). Lūk, ko stāsta Oskars: “Bijām uz atklāšanas spēli, šoreiz gan sanāca būt Sindijai VIP sektorā un man – fanu zonā. Neskatoties uz rezultātu, atklāšanas spēli izbaudījām. Pēdējās spēles nācās vērot attālināti Itālijā, bet spēli par bronzu vērojām Venēcijā telefonu ekrānos, – pēdējo iemesto ripu redzējām, kāpjot vilcienā. Ielidojām ap vieniem naktī pirmsdien un bija skaidrs, ka dosimies pie Brīvības pieminekļa. Pirms pašu hokejistu ierašanās pūlis pie pieminekļa bija tik milzīgs, ka izlēmām doties izbaudīt atmosfēru blakus zālītē, pēc tam devāmies uz prezidenta pili un tur jau pirmajās rindās gaidījām hokejistus, redzējām medaļas un kausu tuvplānā. Vārdu sakot – izbaudījām!”

Patiess hokeja fans! Lai gan Dainis Maslovskis savulaik bija futbols, – spēlēja tādās komandās kā FK “Balvu vilki”, FK “Gulbene”, FK “Ādaži” –, viņš ir arī ļoti liels Latvijas hokeja fans un vispār Latvijas patriots. “Katrs pavasaris aiziet hokeja zīmē, bet šis bija vienkārši *bomba*, kas radīja adrenalīna un emociju vilni! Latvieši hokejā ieņēma 3.vietu pasaulē!!! Tas nebūs prātam aptverams vēl kādu brīdi, jo emocijas sit augstu vilni! Puīši cīnījās katrā spēlē, motivācija nenormāla, – gūlās zem ripas, bloķējot metienus, nežēlojot sevi. Un tieši tā, sūri strādājot, izcīnīja medaļas. Un, protams, latviešu līdzjutēji, kas fanoja tā, ka ribēja visa arēna gan no iekšpuses, gan ārā – gan Rīgā, gan Tampērē! Malači – mūsu fani, malači – mūsu hokejisti! Tagad var plūkt un baudīt saldus augļus,” saka Dainis.

Tampērē, Somijā. Turp devās mūsu bijušais novadnieks Raimonds Vārsbergs (foto – pirmais no kreisās puses) un lazdukalnietis, kurš ikdienā dzīvo un strādā Rīgā, Oskars Leons (foto – vidū) ar draugiem. “Sajūtas ir vārdos neapaprakstāmas – tā ir fantastika, ka Latvijas hokeja izlase ir izcīnījusi bronzas medaļu. Emocijas nerimst vēl šobrīd. Komanda cīnījās līdz galam! Laukumā bija redzams, ka komanda grib un var cīnīties par zelta medaļām. Mēs atbalstījām un arī jutāmies kā sestais spēlētājs uz laukuma,” atgriezies mājās pēc klātienē spēles noskatīšanās Somijā, gandarīts teic Oskars Leons.

Tampēres hokeja hallē.

Skatoties Pasaules čempionāta hokeja spēli klātienē Somijā, Oskaram Leonam (foto priekšplānā) un viņa draugiem emocijas un sajūtas, viennozīmīgi, bija pavisam citādas – tās bija tik izteiktas un dzīvas, ka brīžiem šķita, – tobrīd vispār nekas cits nepastāvēja un nav svarīgs, kā tikai hokejs, Latvijas izlases komandas puīšu pašatdeve un katra viņu veiksmīgi vārtos raidītā ripa.

* Turpinājums 5.lpp.

Latvijas izlases rezultāti pasaules čempionātos

1993.gads – 21.vieta	2004.gads – 7.vieta	2014.gads – 11.vieta
1994.gads – 14.vieta	2005.gads – 9.vieta	2015.gads – 13.vieta
1995.gads – 14.vieta	2006.gads – 10.vieta	2016.gads – 13.vieta
1996.gads – 13.vieta	2007.gads – 13.vieta	2017.gads – 10.vieta
1997.gads – 7.vieta	2008.gads – 11.vieta	2018.gads – 8.vieta
1998.gads – 9.vieta	2009.gads – 7.vieta	2019.gads – 10.vieta
1999.gads – 11.vieta	2010.gads – 11.vieta	2020.gads – nenotika
2000.gads – 8.vieta	2011.gads – 13.vieta	2021.gads – 11.vieta
2001.gads – 13.vieta	2012.gads – 10.vieta	2022.gads – 11.vieta
2002.gads – 11.vieta	2013.gads – 11.vieta	2023.gads – 3.vieta
2003.gads – 9.vieta		

Vēsturiski fotomirklī

* Sākums 4.lpp.

Ar ezīti Spaikiju. Kas gan būtu foto bez talismana?! Arī mūsu novadnieks Edgars Kikusts, būdams Tamperē, izmantoja izdevību un nofotografējās ar ezīti Spaikiju, kurš šogad oficiāli ir iecelts par Pasaules čempionāta hokejā talismanu. Spaikijs iepriecināja arēnu līdzjutējus abās čempionāta norises pilsētās – gan Rīgā, gan Tamperē. Viņš bija čempionāta talismana arī 2021.gadā, kad pandēmijas ēnā turnīrs norisinājās Rīgā pie tukšām tribīnēm. Beidzot ar Spaikiju klātienē tika iepazīstināta plašāka publika – tūkstošiem hokeja fanu!

Lielajā Latvijas krekļā. Būdami patiesi hokeja fani, mūsu puisi – Raimonds ar Oskaru un draugiem – ietērpās lielajā Latvijas krekļā un Tamperē bija vieni no aktīvākajiem Latvijas hokeja izlases faniem.

Zelta vārdi! Kā rakstīja ārzemju presē: “Kanāda ieguva zeltu, bet uzvarēja Latvija!!!” Kā teica Latvijas izlases galvenais treneris Harijs Vītolīšs: “27 vella kalpi cīnījās jūsu labā, un komanda visu laiku spēlēja vairākumā, jo mums bijāt jūs (līdzjutēji) – sestais laukuma spēlētājs, kas dzina mūs uz priekšu!” Foto – Latvijas hokejisti izbauda bronzas medaļu patīkamo smagumu Tamperē 28.maijā.

Foto ar komandas kapteini. Edgars Kikusts (foto – no labās), bijušais balvenietis, kurš jau daudzus gadus dzīvo un strādā ārpus Latvijas, šajā ikvienam hokeja fanam tik nozīmīgajā dienā arī devās uz Somijas pilsētu Tamperi, lai klātienē noskatītos spēli un atbalstītu Latvijas hokeja komandu. Kādā brīvākā brīdī viņš sastapa vienu no Latvijas hokeja zvaigznēm – komandas kapteini Kaspuru Daugaviņu, un tapa šis Edgara fotoarhīva kolekcijai nozīmīgais un vēsturiskais foto. “Mūs, latviešu, Tampere hokeja hallē, šķiet, bija vairāk nekā citu valstu hokeja fanu. Nesalīdzināt ar Rīgu! Arī somi, turklāt pilnīgi visi, bija par Latviju! Nevaru izteikt tās sajūtas, kas valdīja te, Tamperē... Tas nav vārdos pasakāms! Fantastiski, ja tev, esot svešā valstī, blakus stāv citas valsts hokeja fani, un jūs visi kopā esat par vienu – par Latviju!” vēl esot Somijā, emociju pārpildīts, laikrakstam “Vaduguns” pastāstīja Edgars.

Dubulpārsteigums.

Bērzpiliete Ineta Atpile-Jugane, kura dzīvo Rēzeknē, bet strādā Rīgas Angļu ģimnāzijā, 31.maijā, noslēdzoties mācību gadam, piedzīvoja ko īpašu. “Šis bija absolūti negaidīts pārsteigums. Kā jau pēdējā skolas dienā, lieliskie klases vecāki bija sagatavojuši pārsteigumu klases skolotājam.

Izejot uz skolas kāpnēm, mūs gaidīja klases bērni, vecāki, katram rokās pa margrietīnai kā puķu plāvai, kas lolota visu mācību gadu. Tas bija tik aizkustinoši! Mēs čalojām savā bariņā un nepamanījām nākam Tomu Andersonu – mūsu skolas absolventu. Tad pēkšņi puikas atvērtām mutēm sāka lūkoties hokejista virzienā. Atskanēja jautājumi: “Vai viņš ir īsts? Vai tā ir īsta medaļa?” Un tad jau mazo bariņš ielenca Tomu, lai fotografētos, aprunātos un noticētu, ka tāda var būt arī viņu nākotne, ja vien centīsies un ticēs sapņiem!” pastāstīja Ineta.

Vecrīgā, baudot “bronzas mača” saldo uzvaru. “Gribētu citēt Kristapa Ziles mammu Kristīni Zili: “Ja mēs šajā valstī visi savu darbu darītu tik pašaiļiedzīgi, ar tādu pleca sajūtu, ar tādu pašatdevi, ar tādu cīņassparu ikviens, tad ārpriests, cik mēs būtu spēcīga valsts un cik mums labi visiem tad ietu!” Un tam es pilnībā piekritu. Cepuri nost mūsu puisi priekšā!” baudot hokeja tiešraidi Doma laukumā kopā ar citiem faniem un izjūtot neviltotu prieku un gandarījumu par Latvijas uzvaru pret ASV, teic Dainis Maslovskis. Viņš arī atzīst, ka viennozīmīgi jāuzslavē treneru darbs. “Harijs Vītolīšs, ieguldot smagu darbu un pielasot pareizās *atslēdzības*, prata saliedēt un motivēt komandu. Vārtsargs Artūrs Šilovs – vienkārši *mūris*, MVP – pirmais latviešu hokejists, kurš saņēma pasaules čempionāta vērtīgākā spēlētāja balvu! Kaspars Daugaviņš – kapteinis, jaunais Dans Ločmelis – divu vārtu autors spēlēs pret Zviedriju un Kanādu. Kristiāns Rubīns – bronzas vārtu autors. Tā varētu nosaukt visu komandu, uz katra pirksta pa vienam, kurus saliekot kopā, veidojas spēcīga dūre, ko uz savas ādas izjūta gan Šveice, gan Zviedrija, gan ASV, gan citas komandas. Kanādai paveicās,” nosmej Dainis un piebilst: “Pusfinālā viņi tika cauri ar vieglu izbīli, jo 20 minūtes līdz pamatlaika beigām bija zaudētājos pret Latviju ar 1:2. Nekas, nākamgad finālā uzvarēsim! Ar šo gadu Latvija latīņu ir uzcēlusis augstu, un ne soli atpakaļ! Varbūt lielajām valstīm, kuras katru gadu cīnās par medaļām, tas neko nenozīmē, bet mūsu mazajai, tomēr stiprajai Latvijai tas ir milzīgs solis hokeja vēsturē! Mēs esam maza valsts, bet ar lielu gribu un lielu varēšanu! Saules mūžu Latvijai!”

Sagatavoja S.Gugāne, foto – no personīgā arhīva

10. jūnijā pēc trīs gadu pārtraukuma Balvos atkal rūs motori. Motokluba “Spieķi vējā” prezidents ANDIS GRĀVĪTIS atgādina, ka klubam apritējuši 19 gadi kopš tā dibināšanas: “Klubs dibināts 2004. gada 14. janvārī, kad kopā sanāca 18 domubiedri. Šobrīd esam 17 cilvēki.” Taujāts, vai ietu to pašu ceļu, ja laika ratu varētu pagriezt atpakaļ, Andis nevilcinoties atzīst, ka ‘jā’, piebilstot: “Bet citādi.”

Kā tas ir – citādi?

– Tolaik nebija skaidrības, kas un kā jādara. Lūkojāties uz vecākajiem Latvijas motoklubiem, lai apjaustu un izzinātu, kā sperami pirmie soļi. Tagad viss ir mainījies. Pieļauju, ka arī logo, iespējams, būtu citādāks. Varbūt krāšņāks. Tiesa, pašiem savs logo patīk, tā ir mūsu firmas zīme.

Kas mudināja nākt kopā?

– Mopēdi un motocikli patika jau kopš bērnības. Cita braukšana bija, ienākot ārzemju motociklu markām. Vecākais motoklubs “Vēja brāļu ordenis” bija kā piemērs, ka kopā būt ir interesantāk. Tāpat dibinājās klubi citviet, radot un veicinot kopības sajūtu. Klubs ir piederības zīme.

Vai pieredzējušie motociklisti nesmīnēja?

– Nē, mēs atradām kontaktus, iepazīnāties. Teicām, ka plānojam veidot klubu, kurā pulcēsies domubiedri no Balviem, Gulbenes un Alūksnes. Mūs pieņēma ātri.

Vai šobrīd joprojām ir motobraucēji no trīs novadiem?

– Jā. Piebiedrojušies ir motobraucēji no Rankas un Lizuma.

Kad notika pirmā “Motociklu vasara”?

– Lielais pasākums bija 2004. gadā, bet pirms tam pulcējāmies, var teikt, neoficiāli, kad Steķintavā uzlikām nelielu skatuvīti un mēģinājām kaut ko izveidot. Cilvēkiem iepatikās, tāpēc gājām uz priekšu.

Kāpēc jūs tik labi uzņēma?

– Acīmredzot pavērs logs uz brīvību, turklāt arvien vairāk parādījās ārzemēs ražoti moči. Skatītājus, šķiet, vilināja iespēja vienkopus ieraudzīt, piemēram, Japānā un Amerikā ražotus motociklus. Domāju, šī interese joprojām nav zudusi. Pēc piecpadsmit gadu jubilejas nosvinēšanas paņēmām pauzi, bet pēc tam sākās Covid-19 laiks.

Vai lēmums atsākt organizēt tik vērienīgu pasākumu nāca viegli?

– Grūti, jo trīs gadu pārtraukums liek par sevi manīt. Pirmkārt, esi atslābinājies. Otrkārt, tas ir finansiāli dārgi. Meklējam risinājumus, un viss notiks, sadarbojoties ar Balvu Kultūras un atpūtas centru.

Kas gaidāms 10. jūnijā?

– Tradicionāli pasākums sāksies ar parādes braucienu no degvielas uzpildes stacijas “Virši”. Maršrutu izplānojam tā, lai kolonnu var izgrozīt, lai ir mazāk sastrēgumu. Neiespējami prognozēt, cik liela būs motobraucēju atsauce. Ja būs labs laiks, pieļauju, varētu ierasties 500-600 motociklistu. Varbūt arī mazāk.

Interese ir?

– Jā. Daudzi motoklubi, arī individuālie braucēji interesējas.

Kur notiks pasākums?

– Pilsētas estrādē.

Ar ko pārsteigsiet?

– Vakara zvaigzne būs Ivo Fomins, kurš šogad svin 30 gadu jubileju, kopš ir uz skatuves. Mūsu pasākumos viņš jau ir bijis divas reizes. Publikai viņš patīk, tāpēc ikvienam būs iespēja atbraukt vai atnākt gan močus paskatīties, gan Ivo paklausīties. Tāpat neizpaliks jaunums – dziedās grupa “NOISY PARTY” no Lietuvas, kas atdarina populārus rokmuzikas hītus. Ceru, ka publikai patīks. Grupa “AC/DC” nekad uz Balviem neatbrauc, bet mūzika būs, tiesa, lietuviešu izpildījumā.

Neretī balvenieši uz maksas pasākumiem noraugās, stāvēt ārpus nožogojuma...

– Aicinu tomēr naidīgu sakrāt un rast iespēju pasākumu pilnvērtīgi baudīt. “Motociklu vasaru” organizējam kā dāvanu balveniešiem un pilsētas ciemiņiem. Ja to darītu tikai sev, tad noirētu kādu viesu māju, kur arī sapulcētu motociklistus, visticamāk, neizpaliktu arī sporta spēles un atrakcijas. “Motociklu vasara” domāta daudz, daudz lielākai publikai. Mums ir gandarījums, ka spējam cilvēkus iepriecināt. Protams, finansiāli tas ir dārgi. Diemžēl dzīves dārdzība kļuvusi krietni augstāka it visur.

Kas, ja tā drīkst teikt, ir scenārija autors?

– Atbildīgs ir kluba prezidents, arī idejas cenšos ģenerēt pats.

Kur meklējams ideju avots?

– Tās rodas pašas no sevis, tostarp satiekoties ar atraktīviem cilvēkiem. Kad ideja ir noformulēta, lūdzu kluba biedru atbalstu.

Viņi pretojas?

– Nē, tur jau tā lieta, ka es gribētu, lai viņi daudz vairāk izteiktu savu viedokli. Viņi lielākoties piekrīt. Ja kāds ierosinā-

Vīrs un vārds

Motokluba “Spieķi vējā” prezidents Andis Grāvis. Viņš neslēpj, ka pēc trīs gadu pārtraukuma neizpaliek uztraukums, kā aizritēs “Motociklu vasara 2019”. Jautāts, vai nemāc bažas, ka kaut kas var neizdoties, kā, piemēram, mūzikas festivāla “Osvālds” atdzimšanā, Andis atzina, ka, redzot zirgu parādi, ir cerība, ka cilvēki uz močiem nāks. Tāpat viņš atklāja, ka šogad ilggadējais pasākumu vadītājs Māris Grigālis Balvos nebūs: “Pērnā gada novembrī, kad mēs uzrunājām Māri, izrādījās, viņš jau ir aizrunāts citviet. Vadīs atraktīvs puisis Oskars Lustiks. Iespējams, Māris Grigālis Balvos būs 2024. gadā!”

jums sākotnēji nav izprotams, detalizēti paskaidroju, kas gaidāms, ja iesim pa šo vai citu ceļu. Izvēloties arī šova programmu, nepieciešams piesaistīt cilvēkus un grupas ar vārdu.

Kura “Motociklu vasara” īpaši palikusi atmiņā?

– Visas. Šķiet, neviens neaizmirsis 2004. gadu, kad visu dienu bija lietus. Bijusi slidotava Bolupes krastā bija pārplūdusi. Ūdens bija līdz potītēm. Palīdzēja ugunsdzēsēji, kas, beidzoties lietum, atbrauca to atsūknēt. Neskatoties uz to, domubiedri atzīst, ka tas bija arī saliedētības gads, kad vienā nojumē visi draudzīgi sēdējām. Finansiāli tas bija smags zaudējums, jo bija piesaistītas populāras grupas, pasākumu vadīja Ufo. Viņš vēlāk radio vēl ilgi stāstīja, ka bijis moču pasākumā Balvos. Turklāt arī pirmo reizi redzējies, ka pažurniekiem ir saliekamais spainis. Tas ir brenzta spainis, kuru saliekot, smeļ ūdeni.

Deviņpadsmito vasaru organizējat uz palikšanu...

– Ļoti ceru, ka pasākums būs tradicionāls. Var pat teikt, ka tas ir ģenerālmēģinājums pirms divdesmit gadu jubilejas. Pēc tam gan skatīsimies, varbūt rīkosim ik pēc diviem gadiem. Pirmkārt, tas ir finansiāli dārgi. Otrkārt, iespējams, arī tauta nogurst. Dzirdot sarunas pilsētā, secinu, ka moču atgriešanos gaida, par to runā. Arī kolēģu klubi ar humoru apgalvo, ka viņiem patīk divi pasākumi, proti, Ziemassvētki un “Motociklu vasara” Balvos. Paskatīsimies, kā izdosies.

Kam ļauts braukt parādē?

– Visi, kuriem ir mototehnika tehniskā kārtībā ar civiltiesisko apdrošināšanu un tehnisko apskati.

Pēdējos gados raisījās diskusijas, vai parādē drīkst braukt bez ķiveres?

– Aicinu ievērot ceļu satiksmes noteikumus.

Tad jau neredzēsīm meitenes ar plivojošiem matiem?

– Ja ir likums, tas ir jāievēro. Esam uzklājis kritiku par iepriekšējo gadu parādes braucienu, – izdarījām secinājumus! “Spieķi vējā” brauks ar ķiverēm. Aicinām arī pārējos parādes brauciena dalībniekus būt atbildīgiem. Kas ar meiteņu plivojošajiem matiem? Tos varēs apskatīt parkā. Drošība ir pirmajā vietā.

Vai šķībi raugāties, redzot savdabīgus braucamrīkus?

– Nē, katrs brauc ar to, kas patīk. Ar to, kas viņam ir.

Vai tuvākie cilvēki, ģimene atbalsta hobiju?

– Jā! Atbalsta!

Kāds būtu Jūsu ieteikums tiem pusaudžiem un jauniešiem, kuri sapņo par savu moči?

– Īstenot savu sapni. Labāk sākt ar mopēdu, jābūt interesei ar to braukt un remontēt. Tad var pakāpeniski raudzīties uz priekšu. Uzskatu, ka vērtīgāk ir pašam nopelnīt naudu kārotā moča iegādei. Tad ir arī cita attieksme, nevis gadījumā, kad uzdāvina mamma ar tēti. Naudu pirmā moča iegādei nopelnīju, vairākas vasaras lasot zemenes Norvēģijā. Nav noslēpums, ka paša nopelnītajam ir lielāka vērtība. Visus savus močus esmu saudzējis, bet pašlaik braucu ar “Harley-Davidson”.

Kas ir “dzelzs pakaļa”?

– Tas ir ar oficiālu sertifikātu par 1000 jūdžu pieveikšanu 24 stundu laikā. Ir vēl citas nominācijas. Mūsu klubā ir astoņas “dzelzs pakaļas”. Nešaubos, ka visi mūsu kluba biedri var saņemt šo sertifikātu. Vienkārši trūkst laika – nav viegli, bet nav arī sarežģīti.

Kā vērtējat iespēju uzņemt klubā jaunus biedrus?

– Mums visu laiku nāk klāt pa kādam jaunam kluba biedram. Pirmkārt, lai kļūtu par biedru, jābūt motivācijai braukt komandā. Otrkārt, jābūt atbilstošam motociklam. Parasti saku, ka nevar būt pavājs motocikls, piemēram, daudzi Ķīnā ražotie motocikli nav tik jaudīgi, lai brauktu pa šoseju un veiktu apdzišanas manevrus. Cilvēks pats jūtīsies ne visai omulīgi kompānijā, ja netiks līdz domubiedriem. Jebkurā gadījumā nepieciešama gribēšana braukt un gatavība apmeklēt pasākumus, turklāt būt daļiņai no lielās motobrālības saimes. Protams, kā jau katrā klubā, ir noteikts savs kandidēšanas laiks.

Sezonās nobraucat vienlīdz daudz kilometru vai arī katra sezona atšķiras?

– Protams, atšķiras. Ir kluba biedri, kuri ikdienā pārvietojas ar motociklu, pat sezonā veicot vairāk nekā 10 000 kilometru. Man tik daudz pašreiz nesanāk nobraukt.

Esat motokluba prezidents un vienlaikus pašvaldības policists...

– Viens otram netraucē. Darbs ir darbs, hobijs ir hobijs. Bēdīgāk, ja sanāk kāda laba pasākuma dienā strādāt, tomēr

kolēģi ir saprotoši, pretimnākoši, ir iespēja aizvietot.

Motociklistu skaitam ir tendence samazināties, nemainīties vai palielināties?

– Viennozīmīgi, skaits pieaug. Pavasarī motokluba asociācijas sapulcē mūs informēja, ka veidojās jauni klubi.

Tas ir pozitīvi?

– Protams.

Vai nešķiet, ka nūjai ir divi gali? Jo vairāk moto-braucēju, jo vairāk iespēju, ka kāds sagrēkosies, kas grauj arī visas brālības reputāciju...

– Taisnība, tāpēc arī asociācijā noteikts jauno klubu kandidēšanas laiks. Tāpat jābūt ne mazāk kā septiņiem cilvēkiem, ir izvirzītas arī citas prasības. Asociācijas vadība raugās, lai netiek sastrādātas ziepes. Nesen presē izskanēja ziņa, ka motosezonas atklāšanā motociklistu kolonna pārbrauca pāri dzelzceļa sliedēm, degot sarkanajai gaismai. Jā, pilnīgi piekritu, pārkāpums ir. Acīmredzot pārkāpēji saņēms, ja jau nav saņēmuši, sodu. Man nav izskaidrojuma, kāpēc tā notika. Varu tikai minēt.

Miniet!

– Iespējams, tāpēc, ka turpat netālu atrodas kluba māja, kādus 300 metrus aiz dzelzceļa pārbrauktuves. Nav īsta izskaidrojuma. To zina vienīgi viņi paši. Tomēr, ja likums ir rakstīts, to nevar grozīt un ignorēt.

Vēl pirms oficiālās motosezonas atklāšanas bojā gāja trīs motociklisti, 14 ievainoti...

– Kā no tā izvairīties? Tāpēc jau ir treniņi pirms sezonas atklāšanas, – atkārtot, kā manevrēt, bromzēt, apbraukt šķēršļus.

Mēs parasti ar nelielu ātrumu izbraucam īso maršrutu – mierīgi, sasveicinoties pēc garās ziemas. Jāņem vērā, ka statistikā tiek iekļauti arī bojāgājušie uz pļavas, tostarp braucot ar kvadricikliem. Avārijās vainojami arī autovadītāji, kas motociklistus nav pamanījuši.

Ko vēl bez dzelžiem darāt brīvajā laikā?

– Patīk iekopt un labiekārtot mājas apkārtni, tostarp veidot kādu ainavu. Man patīk arī stādīt puķes, košumkokus, protams, siltumnīca ar tomātiem un gurķiem. Ja tagad būtu jāizvēlas cita profesija, pieļauju, ka kļūtu par ainavu arhitektu, man patīk apgūt šajā jomā jaunās zināšanas. Jā, mani tas ļoti aizrauj un uzrunā.

Mūsu pilsēta stagnē vai attīstās?

– Gribas teikt, ka attīstās, tomēr jāsecina, ka pēdējos gados vairāk stāv uz vietas. It kā kaut kas notiek, vārās, bet rezultāta nav. Pilsēta modernisma virzienā neattīstās. Iespējams, jāsasauc kopā gudri cilvēki, izvirzot prioritātes, ko mēs gribam, ko varam un kas būtu nepieciešams vispirms. Apskatot muižas attīstības plānu, pilsētniekos virmoja izbrīns, bažas un šoks, ka plānots nojaukt divas daudzdzīvokļu mājas. Piekritu, ja mājas ir vecas un bīstamas, bet tad arī jādomā, ko un kur uzcelsim vietā. Vajag radīt kaut ko jaunu, tad jaukt veco, ja tas tiešām nepieciešams.

Ko novēlat novada ļaudīm?

– Būt enerģiskiem, radošiem un izteikt savas idejas, lai veiksmīgi attīstītos mūsu novads.

Kādas īpašības cilvēkos vērtējat visaugstāk?

– Patīk godavārds, tā teikt, vīrs un vārds. Ja teici, ka izdarīsi,

tad izdari!

Andis izdara?

– Jā! Man tas ir svēti. Ja nevaru izdarīt, tad uzreiz pasaku, ka nevaru izdarīt. Patīk precizitāte. Nevaru ciest, ka cilvēks tur neziņā. Kluba biedriem ir teikts, – ja mēs braucam uz kādu pasākumu, tad uzrakstiet, būsiet vai nē. Nevajag paskaidrot, attaisnoties, – govš jāslauc vai rudzi jāšēj...

Motoklubs “Spieķi vējā” var lepoties ar sava kluba māju jeb mītni...

– Tas rada stabilitātes sajūtu, tā ir pulcēšanās vieta, tur atrodas daudz suvenīru. Jā, ir, kur sanākt kopā, veikt apspriedes. Pieļauju, ka nākotnē kluba māja būs pieejama un apskatāma, piemēram, “Muzeju naktī”. Tur atrodas patiesi interesanti un savdabīgi suvenīri.

Var cerēt uz “Muzeju nakti” nākamgad?

– Centīšos neaizmirst. Patiesi varētu būt interesanti. Daudzas dāvanas ir roku darbs, darinātas ar izdomu un humoriņu.

Kādu dāvanu prezidents un motoklubs “Spieķi vējā” vēlētos saņemt divdesmit gadu jubilejā?

– Grūti pateikt. Vislabākais ir cilvēku atbalsts, ka mēs pilsētai esam vajadzīgi, ka mūsu pasākums rada svētku sajūtu pilsētā. Jā, protams, kluba telpas kārotu lielākas un funkcionālākas. Šogad kluba dzimšanas dienu svinējam kafejnīcā “Kureti Cafe” kopā ar domubiedriem no Igaunijas. Šīs telpas visiem ļoti iepatikas un neizpalika jautājums, – vai mēs šādu angāru varam paši iekārtot? Pat močus varētu salikt iekšā. Raugāties uz priekšu ar cerību, ka varbūt kaut kas var izveidoties, kāds kaut ko piedāvās. Bet uz šo brīdi viss ir labi.

Pieci jautājumi trīs vīriem

1. Cik gadus esat uz ‘tu’ ar motokluba “Spieķi vējā”?
2. Ar ko jāreķinās, sēstoties uz divriepja?
3. Kas mudina traukties ar *moci*, nevis sēdēt mājās uz dīvāna?
4. Ko ieteiktu jauniešiem, kuri sapņo par savu braucamriku?
5. Mans sapņu mocis ir... Kāpēc?

JURIS PRIEDNIEKS no Alūksnes

1. Īsti neatceros, bet pašam šķiet, ka jau sen, jo esmu ieguvis draugus ar kopēju aizraušanos.
 2. Ar to tu vari saņemt kvīti par ātruma pārsniegšanu, ar sievas greisirdību pret motociklu, bet, ja nopietni, citiem hobijiem paliks krietni mazāk laika.
 3. Man braukšana ar motociklu palīdz atbrīvoties no darbā uzkrātās nervu spriedzes, atslēgties no ikdienas problēmām. Vejš, saule un svaigais gaiss enerģētiski uzlādē. Ar sievu abi esam vienuprāt, ka tas ir labākais līdzeklis ceļošanai.
 4. Ātrums aizrauj, tāpēc centies nezaudēt saprātu!
 5. Sapņu motocikls ir tas, kuru ieraugi un saproti: “Jā, tas ir mans.” Tālāk jātic, un sapnis noteikti piepildīsies. Man piepildījās.

ARTIS SPRUDŽĀNS no Balviem

1. Esmu viens no tiem, kas dibināja motokluba “Spieķi vējā”. Ar *moci* braucu kopš 14 gadu vecuma.
 2. Jāreķinās! Kā jebkuram transportlīdzeklim, sākot no velosipēda līdz formulai, ir jābūt tehniskā kārtībā. Protams, sēžoties *mocim* pie stūres, ir vajadzīgs ekipējums! Un acu skatiens 360 grādos ap sevi!
 3. To jautājumu var pajautāt jebkuram, kam ir kāda aizraušanās, – iet medībās, zvejot zivis, dejojot tautu dejas, darīt to, kas sirdij tuvs. Sēžot uz dīvāna, var darīt sirdij mīļas lietas.
 4. Manā skatījumā, tam visam jānotiek pakāpeniski – velosipēds, mopēds, *mocītis!* Neizejot šos posmus, sēžoties uzreiz uz *mociša*, ir daudzreiz grūtāk iemācīties savaldīt spēkratu. Labāk tomēr nobrāzt elkoni, braucot ar velosipēdu, nevis ar *moci!*
 5. Uz sapņiem eju pakāpeniski. 14 gados vecāki uzdāvināja “Voshod”, divdesmit sešos gadus nopirku “Yamaha 850”, trīsdesmit vienā – “Yamaha 900”, četrdesmit gados – “Yamaha 1300”. Sapņi ir jāizsapņo, visiem nedrīkst izpaust! Cieniet visus, kas piedalās ceļu satiksmē!

ALEKSANDRS OGORODOVS no Lizuma

1. Motoklubā “Spieķi vējā” iestājos 2013. gadā.
 2. Pirms sēsties uz motocikla, jābūt pārliecinātam par tehnisko stāvokli un ekipējumu. Uz ceļa jābūt ļoti uzmanīgam, jo ceļš kļūdas nepiedod.
 3. Braukt ar *moci* sāku jau bērnībā. 6 gadu vecumā sāku piedalīties motokrosā ar mopēdu, tad no 14 gadiem startēju ar motocikliem gan solo, gan ar blakusvāģi. Sanāk, ka braucu jau 54 gadus.
 4. Jauniešiem ieteiktu, iegādājoties motociklu, izvēlēties sev piemērotu rumaku, jo *moči* ir ļoti jaudīgi, un ceļš nav vieta, kur ālēties. Protams, ieteiktu arī iestāties motoklubā, jo klubi disciplinē.
 5. Mans sapņu mocis ir mans “Yamaha XVZ” – ļoti uzticams, viegli vadāms, ērts ceļošanai.

Motoklubi Latvijā sāka veidoties 90. gadu otrajā pusē. Pirmais 1996. gadā izveidojās “Veja Brāļu Ordenis”, tad 1998. gadā tika reģistrēti “Hermejs” un “Free Hawks”. Paralēli veidojās daudzi mazāki motoklubi dažādās Latvijas pilsētās. 2004. gadā, strauji pieaugot motokluba skaitam, tika nodibināta Latvijas Motokluba Asociācija.

Sagatavoja E. Gabranovs

Rugājos notiek divi lieli pasākumi

Ciemiņus gaidot, pasteidzinājuši darbus

Ingrīda Zinkovska

Šodien, 2.jūnijā, Rugājos notiek Latvijas novadu izpilddirektoru sanāksme, bet pēc divām nedēļām, 17.jūnijā, Rugājus pieskandinās Latgales novadu XVIII Senioru dziesmu un deju festivāls.

Jau pagājušās nedēļas nogalē Rugājos krāsoja, nagloja, mūrēja, vārdu sakot, pašvaldības komunālās saimniecības un sabiedrisko darbu veicēji darīja saimnieciskos darbus, lai, sagaidot ciemiņus no citiem novadiem, pagasta centrs būtu sakopts. Iespējams, kāds tūlīt iebriksies un piesauks padomju laikos populāro teicienu par *pakazuhu*, cenšanos ciemiņiem parādīt sevi labvēlīgākā gaismā nekā ir īstenībā. Taču pagasta pārvaldes vadītāja ARNITA PUGAČA paskaidroja, ka visus šos darbus bija ielānāts izdarīt šogad, tikai sakarā ar Latgales Senioru dziesmu un deju festivālu un izpilddirektoru semināru tie tiek darīti steidzīgāk.

Kopā ar pagasta pārvaldes vadītāju izmetām nelielu likumu pa Rugāju centru, un viņa pastāstīja par veicamajiem darbiem gan Rugāju estrādē, gan centrā, un tiem, kas tiks veikti vēl tuvākajā laikā. Pievērsām uzmanību arī tam, ka Rugāju centrā noslēgumam tuvojas galvenās ielas jeb ceļa Balvi – Kapūne – Rēzekne remonts. “Vai jūs sarunājāt, lai remontu pabeidz ātrāk, jo citādi senioriem svētku gājienā nāktos lavierēt starp ceļa remontdarbu tehniku?” jautāju pārvaldes vadītājai. “Nē, nē, nesarunāju gan,” viņa smējās un piebilda, ka tas ir vienkārši veiksmīgi sakritis. Asfalta virskārtas atjaunošanas darbi Rugājos pabeigti, atlicis vien sakārtot ceļa malas un apzīmējumus.

Nākamais izaicinājums saimnieciskajā jomā pagasta pārvaldei būs kapusvētki, kad pašvaldības komunālās saimniecības strādnieki un sabiedrisko darbu veicēji dosies applaut kapos zāli. Saraksts ar kapusvētkiem, kad kuros kapos tie notiek, pagasta pārvaldei jau zināms.

“Latgales Senioru dziesmu un deju festivāla organizatorisko jautājumu risināšanai ir izveidota darba grupa Balvu novadā, kur iesaistīta novada kultūras pārvalde, tāpat kultūras darbinieki un Rugāju tautas nams, novada pašvaldības pārstāvji. Tāpat ir sadalīti pienākumi, kas par ko atbild. Regulāri notiek sanāksmes, pārrunājam aktuālos jautājumus. Pagasta pārvaldei vairāk uzticēti saimnieciskie jautājumi, lai viss ir kārtībā, lai seniori tiek sagaidīti un pavadīti, lai transporta plūsmas ir sakārtotas, jo dalībnieku skaits ir ap tūkstoti,” pastāstīja A.Pugača.

Par Senioru dziesmu un deju svētku norises organizatorisko darbu informē Rugāju pagasta tautas nama vadītāja GUNTA GRIGĀNE: “Darba grupa, ko vada novada domes priekšsēdētāja vietniece Sandra Kapteine, ir ļoti liela. Tiekamies gan klātienē, gan internetā. Piesaistām vēl brīvprātīgos, kas palīdzēs katra novada senioriem, parādīs viņiem, kur ir skola, kur notiks izvietošanās pa klasēm, kur – reģistrēšanās, kur – ēdināšana. Deviņos no rīta jau sāksies reģistrācija, tad pa grupām notiks mēģinājumi. Ļoti plašs personu loks ir iesaistīts, tostarp valsts un pašvaldības policija, zemessardze, lai šie svētki noritētu veiksmīgi un cilvēki būtu apmierināti.”

Rugājos jauzņem aptuveni tūkstoš cilvēku no 12 Latgales novadiem, 75 amatiermākslas kolektīvi. Rugājos uz estrādes kāps gan Eiropas senioru deju, gan tautu deju kolektīvi, vokālie ansambļi, kori, folkloras kopas, etnogrāfiskie ansambļi, tostarp arī mazākumtautību kolektīvi. Ir pieteikušies arī divi Gulbenes novada kolektīvi, Rugāju pagasta kaimiņi tepat pāri silam, kā viņi mēdz teikt. Gulbenieši bija pieteikušies senioru svētkiem Rugājos iepriekš, 2020.gadā, tikai tad visu izjauca pandēmija. Diena būs piesātināta! Lai laiks mēģinājumu starplaikos paietu saturīgi, Rugāju muzeja vadītāja piedāvās ceļojumu pa Rugājiem, būs atvērta gan Romas katoļu baznīca, gan pareizticīgo baznīca, kur notiks dievkalpojumi un aizlūgums par svētku dalībniekiem.

Latgales Senioru dziesmu un deju festivāla mērķis ir atbalstīt sociālās integrācijas procesu un iepazīstināt sabiedrību ar senioru māksliniecisko kolektīvu darbību. Septiņpadsmitais Latgales Senioru dziesmu un deju festivāls “Sauli pretī mūžu ejot” notika 2019.gadā Višķos un tālāk karogs tika nodots Rugāju novadam, taču festivāla gaitu izjauca pandēmija. Tagad tas atjaunots! Un šogad startē ar nosaukumu “Rūto saule, rūtoj bite!”. Seniori ir aktīva tauta. Par to varēs pārliecināties arī Rugājos, kur uz skatuves kāps dzīvespriecīgi, radoši, dziedāt un dejojot grīboši cilvēki, kas droši iet sabiedrībā, kāpj uz skatuves un savā pieredzē dalās ar līdzcilvēkiem.

Rūpējas par centra vizītkarti. Autobusu pieturu, kur cilvēki uzturas, ne tikai gaidot autobusu, bet arī īsinot laiku, tiekoties ar kādu, zināmā mērā ir arī pagasta vizītkarte. Par tādu tā kļuvusi arī Rugāju centrā. Rugāju novada pašvaldība savulaik autobusu pieturu pārņēma savā pārziņā, jo nevēlējās, lai *ceļinieki* to atjaunotu pēc standartiem, kādi autobusu pieturu izbūvei noteikti Latvijā. “Mēs gribam nestandarta autobusu pieturu, lai tā iedētos pagasta centra koptelā. Taču projekts līdz galam nav izstrādāts. Šogad atjaunojam soliņus, nomainījām dēļiņus, patlaban

tie tiek nokrāsoti. Pieturai jāmaina arī jumts. Jautājums ir, – vai mēs to atjaunojam tādu pašu, vai veidojam citādāku?” ar darbiem iepazīstināja A.Pugača.

Pārbūvē kāpnes. Pagasta iedzīvotāju tikšanās laikā ar novada vadību pārvaldes vadītāja informēja par nepieciešamību pārbūvēt kāpnes un risināt apkures jautājumu pašvaldības ēkai, kurā telpas izīrētas pastam, atrodas Rugāju bibliotēka un klientus pieņem novada bāriņtiesas darbiniece. Pagājušās nedēļas nogalē kāpnes jau pārbūvēja algoto sabiedrisko darbu veicējs. “Kāpnes bija izlūdzējušās, un cilvēkiem kļuva bīstami pa tām pārvietoties. Tagad sabiedrisko darbu veicējs tās pārlik, lai kāpnes būtu funkcionālas. Centrālās apkures izbūve ēkā vēl ir procesā, ir tāme, jāmeklē risinājumi, lai varētu piesaistīt līdzekļus. Nav ekonomiski, ja mums pašiem jākurina krāsns katrā telpā,” paskaidroja A.Pugača.

Būs jauns ziņojumu dēlis. Šovasar Rugājos nolemts arī nomainīt ziņojumu dēli, jo vecais savu laiku jau bija nokalpojis. Ziņojumu dēli izgatavoja un uzstādīja koka darbu meistars, rugājietis Juris Bleiders.

Ceļā uz estrādi. Devāmies arī uz Rugāju estrādi, kur gājēju tiltiņam nomainīti dēļi, nokrāsotas margas. Pārvaldes vadītāja, ko uz tiltiņa pierunājām nofotografēties (kā gan bez cilvēka!), pastāstīja, ka jānomaina vēl estrādes pakāpieni, kas vietām ir izpuvuši, izlūdzējušies. Tiek domāts arī nomainīt atsevišķas sēdvietas, jo arī tās savu laiku nokalpojušas. Tāpat jāizrok nolauzto koku celmi un celmu vietas jānolidzina.

Foto - A.Kirsanovs

Foto - A.Kirsanovs

Foto - A.Kirsanovs

Foto - A.Kirsanovs

Mācības Balvu novadā

Pilnveido sadarbību militāra apdraudējuma gadījumā

No 26. līdz 28.maijam Balvu novada pierobežā un Balvu pilsētā notika Zemessardzes 2.Vidzemes brigādes 31.kājnieku bataljona pavasara posma taktiskās mācības "Mūris" un, sadarbībā ar Balvu novada Civilās aizsardzības komisiju, kopējās mācības "Pilskalns".

Robežpārkāpēji un drošības operācijas

Sagatavošanās fāze mācībām sākās pagājušajā piektdienā, kad tika sapulcināti zemessargi un viņiem dotas pavēles. Nākamajā dienā zemessargi sniedza atbalstu Valsts robežsardzes Viļakas pārvaldes robežsargiem. Proti, zemessargi un robežsargi Balvu novada pierobežā izspēlēja mācību scenāriju, ka tur sagaidāma neidentificētu personu grupa, kas nelikumīgi šķērsojusi Latvijas Republikas un Krievijas Federācijas robežu. Zemessargu galvenais uzdevums bija robežsargu vadībā identificēt robežpārkāpējus, pārmeklēt pierobežas teritoriju un mācību ietvaros pretiniekus aizturēt. Mācībās tika iesaistīti arī Valsts robežsardzes kinologi, bezpilota lidaparāti jeb droni, kā arī četri "Latvijas Valsts mežu" dronu operatori. Kopumā tā bija vēl viena bataljona

veiksmīga sadarbība ar Valsts robežsardzi, trenējoties potenciālam hibrīdkara apdraudējuma scenārijam.

Savukārt svētdien Balvos 31.kājnieku bataljona zemessargi un Balvu novada Civilās aizsardzības komisijas pārstāvji no valsts un pašvaldību iestādēm jau trešo reizi piedalījās kopējās mācībās "Pilskalns". Mācību mērķis bija pilnveidot atbildīgo institūciju izpratni par atbildību sadarbību, praktisko rīcību militāra apdraudējuma vai to draudu gadījumā, kā arī vingrināt savstarpējo sadarbību krīzes situāciju pārvarēšanā, plānojot rīcību dažādu hibrīdapdraudējuma incidentu novēršanā. Turklāt šoreiz mācības "Pilskalns" bija unikālas. Proti, civilās aizsardzības komisijas tikšanās laikā vispirms tika izspēlēts teorētisks mācību scenārijs, pēc kā sekoja teorijas īstenošana praksē. Proti, zemessargi, Valsts policijas un Balvu novada pašvaldības policijas pārstāvji devās kopīgās patruļās Balvu pilsētā, lai pēc mācību scenārija pilsētā nodrošinātu drošību.

Mācības kļuvušas krietni kvalitatīvākas

Zemessardzes 31.kājnieku bataljona komandieris pulkvežleitnants JĀNIS FREIMANIS pēc kopējām mācībām

"Pilskalns" atzina, ka visiem to dalībniekiem mācības bija ne tikai laba pieredze, lai trenētu kritisko domāšanu, analīzes spējas, sinhronizāciju starp iesaistītajām institūcijām un spēju sekmīgi reaģēt uz krīzes situācijām, bet arī vēl nebijis vingrinājums, kā laikā galdā mācību izspēle tika apvienota ar praktiskām mācībām. "Šis bija ļoti kompleksas mācības, kad to dalībnieki risināja jau pavisam reālus drošības jautājumus pilsētas ielās un apvidū. Turklāt tās kļūst arvien kvalitatīvākas, jo mācību dalībnieki spēja pieņemt daudz gudrākus risinājumus, lai risinātu drošības situāciju Balvu pilsētā – arī neskatoties uz to, ka mācību uzdevumi bija diezgan sarežģīti. Mēs esam daudz ko mācījušies, un ir ievērojams progress," gandarīts ir bataljona komandieris.

Arī Zemessardzes 2.Vidzemes brigādes štāba priekšnieks pulkvežleitnants ROBERTS INNUS uzsvēra, ka, jau trešo reizi aizvadot šāda veida mācības, tās kļūst arvien kvalitatīvākas: "Mācības "Pilskalns" liek padomāt, kā, sadarbojoties Zemessardzei, valsts un pašvaldību iestādēm, varam viens otru atbalstīt, kā arī apjaut, cik patiesībā mums ir daudz resursu. Kopīgi plānojot rīcību militāra apdraudējuma gadījumā, mēs esam liels spēks!"

Palīgā nāk arī "Patria"! Jau rakstījām, ka Zemessardzes 31.kājnieku bataljons, kura štābs atrodas Alūksnē un kur dienesta pienākumus pilda arī zemessargi un profesionālā dienesta karavīri no Balvu novada, saņēma pirmos trīs pilnīgi jaunus bruņutransportierus "Patria XA-300" 6x6 (attēlā). Modernais kaujas transportlīdzeklis tika izmantots arī nupat notikušajās mācībās Balvu novadā. Plānots, ka šogad bataljona štāba teritorijā ierīpīs vēl sešas šādas jaudīgas un modernas tehnikas vienības, bet vēlāk – arī divi "Patria" komandvadības bruņutransportieri.

Mācības ar robežsargiem. Attēlā redzamas 31.kājnieku bataljona zemessargu kopīgās mācības ar robežsargiem Balvu novada pierobežā.

2019.gada 8.janvārī Ministru kabinets atbalstīja Aizsardzības ministrijas izstrādāto informatīvo ziņojumu par visaptverošās valsts aizsardzības sistēmas ieviešanu Latvijā, kuras mērķis ir padziļināt visu valsts institūciju sadarbību, nodrošināt efektīvu publiskās un privātās partnerības mehānismu izstrādi, paaugstināt sabiedrības izpratni par iespējām aizsargāt sevi, savu ģimeni un Latvijas valsti, kā arī izstrādāt sabiedrības pašorganizēšanās instrumentus krīzes gadījumos. Konkrēti starpinstitūciju mācības "Pilskalns" Zemessardzes 2.Vidzemes brigādes atbildības teritorijā norisinās kopš 2020.gada.

Aktīvs darbs turpinās.

Zemessardzes 31.kājnieku bataljona komandieris pulkvežleitnants Jānis Freimanis (attēlā – centrā) pastāstīja, ka bataljona organizētās mācības "Pilskalns" noteikti notiks arī nākamgad: "Protams, darbs ar to neapstājas, un līdz pat šī gada beigām bataljona apakšvienībām notiks arī daudzas citas mācības. Septembrī bataljona zemessargi piedalīsies arī valsts mēroga militārajās mācībās "Namejs 2023", kā arī mācībās "Stiprais grifs" oktobrī, kad viss bataljons dosies uz Ādažu poligonu."

Patruļā. Attēlos redzams Valsts policijas darbinieks un zemessargi, pēc mācību scenārija izspēlējot dažādas drošības operācijas Balvu pilsētā. Piemēram, viens no uzdevumiem bija atrast un neitralizēt sprādzienbīstamu priekšmetu, uz notikuma vietu pieaicinot Nacionālo bruņoto spēku nesprāgušas munīcijas neitralizēšanas speciālistus. Mācību dalībnieki izspēlēja arī scenāriju, ka pretinieks gatavojas uzbrukt kritiskai infrastruktūrai Balvu pilsētā – elektrotīkla apakšstacijai. Zemessargu un policistu uzdevums bija šo objektu nosargāt, kas arī veiksmīgi tika izdarīts!

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis, foto – no personīgā arhīva

Uzvaras laurus plūc "ASaKa's adventure"

Pagājušās nedēļas nogalē autoorientēšanās sacensībās "Prieka tūre" uz starta līnijas stājās deviņas dāmu komandas, lai desmit pārbaudījumos, veicot aptuveni 200 kilometrus Balvu novada teritorijā, apliecinātu ko-mandas garu. Sacensību galvenais tiesnesis Jānis Melnis, tautjāts, kādi pārbaudījumi daiļā dzimuma pārstāvēm būs jāiztur, atzina, ka dažādi, tostarp Viļakā jāskrien pa pontonu tiltu, Vectilzā jādemonstrē prasmes raganu skrējienā, Tilzā jālien

caur biksēm un jāpin bizītes, Krišjānos jāatpazīst zvēru un putnu pēdas.

Tāpat tiesnesis atklāja, ka nevērtēs to, cik ātri izbraukts maršruts, bet kopējo laiku par izpildītajiem uzdevumiem. Balvu Sporta centra vadītājs Arnis Voika, spriežot, vai vīri nav aizvainoti par to, ka viņu otrās pusītes izklaidējas, atsmaidīja un piebilda, ka kādreiz jāpadzīvo atsevišķi, jo tad kopējā saikne tikai nostiprinās. A.Voika atgādināja, ka

autoorientēšanās sacensības sporta centrs organizē pirmo reizi, turklāt ieceres nākotnei ir lielas: "Nākotnē sacīkstes varētu aptvert trīs novadus – Alūksnes, Gulbenes un Balvu. Ja šogad vērtējums ir par uzdevumu izpildīšanu, tad nākamgad neizpaliks arī starta un finiša laika kontrole. Kāds būs burkāns šī gada sacensību uzvarētājam? Visas ekipāžas saņems "Dimdiņu" sarūpēto produkciju. Neiztrūkstošas būs piemiņas balvas, šampanietis, Intas Ozolas skaistumkopšanas lietas un citi pārsteigumi."

"Udzenis". Ivita Korkla, Iga Jermacāne, Līga Ikstena un Ieva Berne no Balviem autoorientēšanās sacensībās startēja pirmo reizi. Prognozējot rezultātu, "Udzenis" sprieda, ka uzvarēs: "Vismaz izskata ziņā, jo patiesi centāmies." Tiesneši ekipāžai piešķīra nomināciju "Labākais noformējums". Atbildot uz jautājumu, vai viņām ir otrās pusītes, dāmas atjokoja: "Vai jūs pretendējat?" Nopietni runājot, "Udzenis" paskaidroja, ka ar vīriem viss ir saskaņots, atgādinot: "Viņi arī priecājas, jo šodien taču ir lielais hokejs!" Pretiniecēm viņas vēlēja izbaudīt braucienu, neatrodot visus punktus.

"Hello Kitty". Balvenietes Lāsmu Sprīdzāni, Baiba Vilkanči un Tājanu Zaharāni godināja nomināciju "Organizatoru simpātija". "Mēs esam mammas ar bērniem, kuriem patīk multenes, tāpēc arī šāds komandas nosaukums," viņas paskaidroja, uzsverot, ka arī mammām ir nepieciešams brīvsolis.

"Freida teorija". Balvenietes Liēna Lielbārde, Sigita Gāzniece, Māriņa Zujāne un Evita Baraņņika ir pārliecinātas, ka viņu komandas nosaukums mudinās cilvēkus padomāt: "Kāpēc tā? Lai ir viela pārdomām! Katram ir sava teorija..." "Lai elpo putekļus, sagaidīsim viņas finišā," pretiniecēm vēlēja Freida teorijas piekritējas, piebilstot: "Atbraucām pēdējās, iebruksim pirmās."

"Mammas brīvsoli". Santu Supi, Lindu Poševu un Annu Ločmeli aizraujošajā braucienā doties pierunāja Liene Pomere. "Kāpēc? Lai ar draudzenēm izrautos no ikdienas steigas! Visas esam mammas 24x7," paskaidroja Liene. "Sāncensēm novēlam nedaudz apmaldīties, nesteidzoties baudīt dabu. Arī degviela bākā varētu beigties," viņas jokoja.

"Rīgas meičas". Novadniece Ilze Šatere un Iveta Lazdiņa no Rīgas informēja, ka ir tālredzīgas dāmas: "Mūsu komandā ir atbalsta plecs – balveniete Dace Šulta." Jāpiebilst, ka sacensībās Balvos pirms Covid ilze un Iveta saņēma nomināciju "Caur adatas aci". "Kāpēc? Jo diezgan daudz pārkāpām ātrumu un gandrīz tikām sodītas," atminas rīdzinieces. Šogad Rīgas meiču ekipāža saņēma nomināciju "Jaunākais auto".

"ASaKa's adventure". Sarmīte Kuzma (Kubuli, ikdienā dzīvo Rīgā), Karīna Aleksejeva (Rekova) un Alise Ozere (Gulbene), lūgtas atklāt, vai ir pieredzējušas braucējas, atklāja, ka ir nopietnas meitenes. Un patiesi viņas kļuva par čempionēm! "Kāpēc šāds komandas nosaukums? A – Alise, Sa – Sarmīte, Ka – Karīna," paskaidroja 1.vietas ieguvējas, kas uzvaru nosvinēja pirti. "Vieglu garu!" viņas novēl visiem Ziemeļlatgales ļaudīm.

"Trakās Trīnes". Alūksnietes Inga Sizova, Maija Otsa un Linda Sizova atklāja, ka piedalījušās vairākās sacensībās. "Esam trakas," viņas smēja. Tiesneši dāmas no kaimiņnovada nominēja kā "Pieredzējušāko auto".

"Papēži un dizelis". Liāna Auziņa no Rugājiem, Anika Sindija Vaivode no Daugmales un Elīna Raciborska no Bērzpils pavēstīja, ka komandas nosaukums atbilst patiesībai: "Braucam ar dizeli, bet papēži sievietēm piešķir eleganci. Mēs visas esam uzvarētājas!"

"Diagnoze – neārstējamas". Nomināciju "Atraktīvākais auto" saņēma ekipāža, kurā brauca Viola Freimane, Annija Stērniece, Kristīne Rādiņa, Madara Liepiņa un Jēkabs Liepiņš. "Esam kursabiedrēnes, studējam medicīnu. Mediķis ir diagnoze," viņas nešaubās. Spriežot, kuru vietu izcīnīs, dāmas nekļūdiģi paziņoja: "Desmito vietu." Jāpiebilst, ka sacīkstēs startēja 9 komandas.

